

Margarita Colom i Elvira Gràcia, els sentiments fets vers

La tardor passada ens va deixar la poetessa gironina Margarita Colom i Casellas, i a mitjan d'aquest hivern 2007 ho ha fet Elvira Gràcia i Tomàs, barcelonina de naixement i baixempordanesa de cor, des de feia anys. Ambdues van ser membres del grup literari barceloní Poesia Viva. Margarita Colom va centrar la seva obra en la ciutat de Girona i, molt especialment, en la catedral i en l'Onyar. Elvira Gràcia ens parlava de Bell-lloc d'Aro, on residia, i del Montseny. Ambdues van fer palesa la seva sensibilitat i mostraren els seus sentiments més íntims, sentiments fets vers que, en llegir-los, deixen petjada.

MARGARITA COLOM consta en el recull *La Girona dels poetes*, de Narcís-Jordi Aragó, amb el poema «Escarlar la façana de la catedral». La primavera del 2002, l'associació Amics de la UNESCO de Girona va estrenar l'audiovisual *Girona, processons i flors*, i per parlar de la catedral va manllevar uns versos d'aquest esplèndid poema: «Escarlar la façana lentament / i enlairar l'esperit, en breu viatge, / amb les íntimes mans del pensament!». En el seu constant anar i venir pel Barri Vell, mentre «deixava reposar la seva mirada pels frontons, les cornises, els carells», Margarita Colom no parava d'escriure; prova d'això és l'obra que ens ha deixat: *Girona... es deia Girona* (1998), *Meravellitzar*

(1999), *El llibre de l'Onyar* i *I de sobte l'Onyar* (2002). Els seus llibres són com un mirall de la seva aparença, silenciosa i fràgil, però ferma. La seva producció literària inclou les il·lustracions de l'artista Mercè Huerta.

Elvira Gràcia i Tomàs es presentà oficialment a la ciutat de Girona durant la Nit de Poetes de l'any 1996; participà a la primera part de la vetllada literària al costat de Roger Costa-Pau, Rosa Font, Lluís Freixas i

Joan Paredes. Tot i que va començar a escriure força tardanament, Elvira Gràcia ha vist publicats cinc llibres: *Capsa de records* (1992), *Brúixola poètica* (1995), *Ales de lletra* (1998), *No us ho diré pas tot...* (2002) i *Vitralls de silenci* (2005). En aquest camí literari ha tingut un company fidel: el pintor Carandell, il·lustrador dels seus poemaris.

Elvira Gràcia ha estat membre d'Amics de la UNESCO de Girona amb tot el seu ímpetu i entusiasme, fins al darrer moment. El juny del 2005, l'associació va organitzar la presentació del

seu darrer llibre, *Vitralls de silenci*, a la Fontana d'Or, amb Narcís-Jordi Aragó i Mercè Huerta, i aquest mes de gener passat la poetessa ha format part del col·lectiu de 13 poetes que han aportat les seves paraules a l'acció «Plantem la Pau».

El 23 d'abril del 2005 l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro li va retre un homenatge a l'església de Bell-lloc d'Aro. El diumenge 4 de març de 2007, una setmana després del seu traspàs, envoltats de mimoses —«Flor de mimosa... / Estiu de l'hivernada: / fredor calenta»—, els seus companys poetes hi han tornat.

Dolors Reig Garganta

